

Cho đ n hôm nay, nhi u ng i v n oán trách, lên án c ng s n chuyên l t l ng, nói m t đ ng làm m t n o.

**“Đem đ i nghĩa đ th ng hung tàn
L y chí nhân mà thay c ng b o!”
(Nguyễn Trãi)**

Câu chuy n mà chúng ta nh c nh nhi u nh t là chuy n sau ngày 30 tháng 4, c ng s n thông báo sĩ quan c p úy “đi h c t p” m t tu n, và sĩ quan c p tá 15 ngày, nh ng sau đó đày đ a Quân, Cán, Chính VNCH trong các tr i t p trung ở các vùng thâm s n cùng c c đ n m i năm, hai m i năm và đã bi t bao nhiêu ng i ki t l c ph i ch t trong tù!

Tuy nhiên, n u chúng ta ch u khó nh l i và đi tìm, thì không có v n b n nào c a y Ban Quân Qu n VC th i đó thông báo hay n đ nh th i gian h c t p là m t tu n hay m i lăm ngày. H ch nói l p l là sĩ quan c p úy đ em theo ti n ăn cho “m t tu n,” và sĩ quan c p tá “15 ngày.”

Hi n lành, hi u bi t nông c n, hay ph ng đoán và suy lu n h i h t, tôi, là ng i vi t bài này, m t sĩ quan c p úy v i hi u r ng c ng s n t p trung chúng tôi l i đ h c t p chính sách m i trong vòng m t tu n. Là m t sĩ quan Chi n Tranh Chính Tr trung c p (c xem nh v y đi), đã biên t p nhi u bài v , ph ng v n nhi u tù binh CS, vi t nhi u slogan ch ng C ng trên sách báo và đài phát thanh mà ngâ th , hoàn toàn không hi u gì v c ng s n. Bu i tr a ngày 24 tháng 6, theo thói quen, tôi v n có m t gi c ng tr a, th c đ y vào kho ng ba gi chi u, h n m t ng i bà con cùng c p b c chung trong c xá kh n gói cùng đi trình di n. Trong ba lô cá nhân có m t cái m n dù, m t cu n sách không nh tên, hai b áo qu n, m t đôi dép, m t s ti n đ đóng ti n ăn cho m t tu n và đ ng b y gói mì ăn li n “Hai Con Cua” cho b y bu i sáng. Nh m i l n đi công tác, ra đi, tôi nói v i v : “Anh đi m t tu n v !” Cũng không hôn v hay xoa đ u con tr c khi ra đi.

Theo thông cáo c a chính ph Lâm Th i Mi n Nam (t c là MTGPMN) thì sau cu c chi n, sĩ quan và binh sĩ (Ng y) đ c cho tr v n i quê quán làm ăn, đó là trên v n b n, nh ng trong

thực tế, một cuộc chiến thù quy mô đã thực sự bắt đầu.

Đến nơi trình diện, chúng ta đóng tiền ăn thì ngay buổi chiều đã có những chiếc xe cộ của những nhà hàng Tàu nơi thị trấn Chợ Lớn như Soái Kinh Lâm, Đường Khánh... mang thức ăn đến với những món nhậu cơm chiên Đường Châu, Cá Chua Ngọt, Mì Xào... chia cho anh em theo thị trấn toán, phòng dùng bữa. Nếu như có bà vợ nào lo lắng cho sự phân chia chúng, đường lối bên kia đường, thây vấy cũng yên tâm, thì nay vợ ngu yên. Những ai đang còn nghe ngóng, hãy nghi ngờ của chúng đi trình diện thì cũng “hồ hởi” háng háng vào rồi. Ai cũng cho rằng “Cách Mạng” chu đáo, bày ngày “tổm b” như thế này, đi “hồ c” về chỗ lên cân.

Sau một tuần trôi qua, rồi sau một tháng, khi đã bắt sự bày, trong một lần chuyển trọ với những người bị tù cùng hoàn cảnh, tôi bày tỏ ý kiến về chuyển chúng ta có thể bớt tập trung, giam giữ lâu dài chứ không phải một hai tuần như những người đã tin tưởng. Trong sự bày tỏ, có người đã không đồng ý với những điều của tôi, tin tưởng vào lời hứa của họ về cải tạo, y cho là tôi đã làm một tình thân anh em, hung hãn bức bối và toan đánh tôi, vì tôi là người đã nói người của họ những điều mà họ tin tưởng: “hồ c tập” vài tháng rồi về!

Nhà tù chúng tôi nên nêu hiểu và đoán chúng: “Hồ c tập tốt, lao động tốt” sự điều chỉnh và sum họp với gia đình. Do đó đám tù khi lên lối “hồ c tập,” kiếm thêm thì đem người mình như tôi, sự sàng lọc từ bên bè, đường ngũ chúng ta thành khẩn khai báo, lúc “lao động” thì làm việc trên chiếu, tranh thủ điều chỉnh buổi làm “tiền tiến,” những cuộc cùng với hay là do chuyển đâu đâu! Nếu có năm bày chỗ chúng vàng dát lót ở chỗ trung tâm thì may ra.

Ở ngoài nhà tù thì gia đình, vợ con những người tù “cười to” điều chỉnh họ như họ, khuyến khích bày bày nhau đi vùng kinh tế mới cho chúng mau về sum họp gia đình, những cuộc cùng một nhà, một tiến, thân tàn, ma dơi, lâm vào cảnh khổ cùng.

Đi làm thây họ thì chia toán, phân lô, cán bộ hô hào “làm sự nghiệp sự,” toán nào làm xong, đặt chỗ tiêu thì điều chỉnh về nhà điều chỉnh. Ai cũng làm việc trên chiếu vì mẹ già con dơi ở nhà, những làm xong phần mình thì điều chỉnh “điều” sang làm cho toán khác, “đoàn kết điều cùng nhau tiến bộ!”

Ở trong trại tù, có tin đến là sự chuyển trại, thì điều chỉnh hàng tù tập họp, cán bộ trại thì sự ng thây chiếu là không bao giờ chuyển đó có thể xảy ra, những ngay thì hôm đó thì trại tù điều chỉnh như chúng bày khăn gói... lên đường.

Ở trong nhà tù “cười to” cũng với trò này, anh nào làm sự điều chỉnh sự nghiệp, những xong chỗ tiêu thì sự có việc khác làm tiếp, “những sông công tù,” biết bao giờ cho hết việc làm.

Tốt Mẹu Thân Hu, Việt Cộng kêu gọi viên chức VNCH ra trình diện, lên thì như tuyên truyền qua loa xong cho về nhà, lên thì hai hồ c tập sai lối cho về. Do vậy, những người còn ở nấu trốn tránh gọi nhau ra trình diện, những lên thì ba cũng là lên cùng, và là lên về... một chỗ tập thể!

Ông Nguyễn Văn Thiệu đã có một câu danh ngôn điều chỉnh: “Đường nghe những gì chúng tôi nói...” tuy ai cũng khen ngợi câu nói này, những lên thì thây thây, mau quên, như điều chỉnh một lên, những lên sau lên không như! Cuộc cùng chúng ta điều chỉnh là những “cô bé choàng khăn điều” ngày

Tội ngu

Tác Giả: T&#p Ghi Huy Ph&#ng
Thứ Ba, 15 Tháng 5 Năm 2012 13:36

tho, c&# tin, thi&# u kinh nghi&# m tr&# c con cáo già c&# ng s&# n!

Nh&# ng gì mà c&# ng s&# n nói thì ph&# i hi&# u ng&# c l&# i hay hi&# u m&# t cách khác. Hi&# p đ&# nh ký ch&# a r&#o m&# c trên bàn tho&# ng thuy&# t thì ngoài m&# t tr&# n chúng đã vi ph&# m. L&# nh h&# u chi&# n m&# i có hi&# u l&# c thì l&# c l&# ng c&# ng s&# n đã n&# s&#ng t&# n công. M&# u Thân là m&# t bài h&# c l&# ch s&# tr&# b&# ng máu quá đ&# t.

Phát ngôn viên chính phủ trong các cuộc họp báo thì nói ng&# c đ&# che gi&# u s&# tho&# t m&# t cách tr&# tr&# n. Năm 2008, phóng viên AP ở Hà Nội, Ben Stocking, 49 tuổi khi đến chụp hình chuyên tranh chụp đ&# t đại gia giáo dân và chính phủ c&# ng s&# n, đã bị “đánh đ&# m, bóp c&# và đ&# p vào đ&# u, t&# ch thu máy ảnh,” có chụp c&# b&# ng hình ảnh và nh&# ng đ&# n phim thu hình, nh&# ng phát ngôn viên Bộ Ngoại Giao Việt Nam vẫn ch&# i ph&#ng là không h&# có v&# hành hung này.

Trong vụ Văn Giang, hai ký giả bị đánh tàn nhẫn thì chính quy&# n cho đó là nh&# ng đ&# n phim gi&# t&# o đ&# c ghép vào! Mô t&# m&# t v&# máy bay cháy, thì chúng nói có khói bốc lên nh&# ng không ph&# i cháy! Ngay ng&# i đ&# i đi&# n chính phủ còn ăn gian nói đ&# i mà không h&# bi&# t ng&# ng nên xã hội ngày nay đã m&# t h&# t đ&# o lý. Chân thật, ngay tho&# ng luôn luôn ph&# i ch&# u thi&# t thời, nên con ng&# i ph&# i ch&# y theo gian trá, l&# n l&# o đ&# s&# ng còn.

Chúng ta thua vì chúng ta s&# ng có đ&# o lý, ngay tho&# ng.

Chúng ta c&# hô hào “Đem đ&# i nghĩa đ&# tho&# ng hung tàn, l&# y chí nhân mà thay c&# ng b&# o,” nh&# ng rút cuộc hung tàn, c&# ng b&# o đ&# b&# p chuyên đ&# i nghĩa, chí nhân. Đ&# ng Thu H&# ng đã t&# ng cho r&# ng: “Ch&# đ&# chi&# n tho&# ng cuộc chi&# n ch&# ng qua ch&# là m&# t tho&# ch&# man r&# !”

Đ&# n hôm nay tôi vẫn ch&# a quên đ&# c chuyên khăn gói mang theo b&# y gói mì “Hai Con Cua” dành cho b&# y ngày “h&# c t&# p,” tr&# thành b&# y năm tù c&# a tôi.

Sau b&# y năm tù, tôi đ&# ng cay nhẫn ra cái t&# i c&# a mình: tội ngu!